

HUMORISTICKÉ LISTY

ROčník 50. — ZKRUHOVTEL 205. P. UJÍMEK ST. — číslo 1.

DIVADLO PETRA BEZRUČE

IVAN TALLER

NÁŠ TÁTA JE KONDELÍK

OSTRAVA

1
9
6
6

Starý lev náš často míval dopal,
jak jej kdekdo celé věky kopal —

starý lve náš, hlavu zvedni výše,
na svůj národ shlédni opět v pýše:

při těch kopancích 'mý, národ bystrý,
v „kpané“, hle, stali jsme se mistry!

Pokud by se náhodou někdo v otci Kondelíkovi poznal, pak ho chceme ujistit, že jde o podobnost čistě záměrnou.

Pokud by někdo však náhodou poznal v anekdotách z Humoristických listů ročník 1907 a 1908 současnost, je to jednak jeho věc, ale zároveň ho chceme ujistit, že tu jde o podobnost čistě náhodnou. My všichni jsme se narodili mnohem později, než aby nás mohl někdo nařknout, že v tom máme prsty.

REŽIJNÍ POZNÁMKY

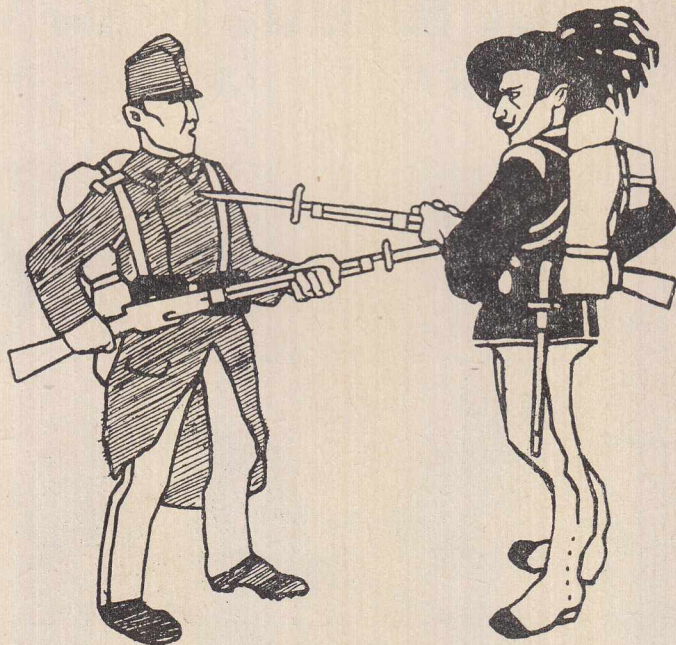
„Kondelík a Vejvara“ jest hra velmi snadno proveditelná. Nevyžaduje velké scény, nákladných dekorací a nemá velké obsazení. Úkolem režisérovým bude postarat se o rychlou přestavbu, aby hra vleklými přestávkami neutrpěla — potom umělecky stmeliti dialog tak, aby z něho sálalo teplo rodinného krbu. Dáti každému obrazu náležitou živost, náladu a vzruch nebude tak obtížné. Povinností účinkujících bude především bezpodmínečná, dokonalá znalost rolí. Potom strážlivá, jemná, dobrá maska, případný oblek a nepřehnaná, přirozená hra jest další podmínkou úspěchu. Jest zbytečno vypůjčovati obleky, když mnoho podobné garderoby z druhé poloviny minulého století mají naše maminky a babičky ve skříních.

Jedině řešení scény bude problémem. Snažte se scénu postavit tak, aby nebylo mnoho bourání. Nejšťastnější řešení bude takové, kde pokoj Kondelíkův bude po celou hru stát. Této podmínce lehko vyhovíte v přestavbě pro IV. obraz — kdy na sufitu za oba postranní vchody připravíte jednobarevnou látku, do středu upevníte skleněné dveře. Toto pozadí malého salóňku zakryje pozadí i nábytek první scény. Obtížnější bude obraz II. Na malých scénách budě nejlépe před pozadí z prvního obrazu spustiti připravený prospekt krajiny a uvolněním zadních postranních kulís spustiti krajinové výkryty nebo oblouky. Přestavování usnadníte si zmenšením dekorované plochy, kterou získáte postavením portálu z tří nestejně širokých kulís na každé straně, potažených látkou a spojených sufitou téže barvy. Přestavbu si předem důkladně vyzkoušejte, abyste při představení nebyli překvapeni nečekaným nedostatkem scény.

Na větších jevištích technická výprava nebude činiti potíží. Hru zpestříte zařazením sborového zpěvu před každý obraz. Hodí se k tomu lidové a národní písně. Např. před I. obraz: „Bývali Čechové...“, před II. obraz: „Slovan jsem...“, před III. „Už mou milou...“ první sloku, před IV. druhou, před V. „Hněvej ty se...“, před VI. „Chovejte mě, má matičko...“

(Režijní poznámky prvního knižního vydání dramatisace Růženy Pohorské, vydaného u příležitosti sté reprízy v divadle ROKOKO v Praze dne 1. července 1932.)

Neni nad dobré susedství!

(Videňský oficiós píše:)

Přátelský poměr mezi Itálií a naší říší se tak utvrdil, že větší sblížení ani již není možno.

HUMORISTICKÉ LISTY

ROČNÍK 50. — ZAKLADATEL JOSEF VILÍMEK ST. — ČÍSLO 19

Na měštáky z neřeky. Bylo to tu hezky, ale věčně zle zůstat nemůžeme.

Měštáctví je nezničitelné asi jako dechovka. Snad jen v různých dobách a v různých situacích prožívá vždy znovu a znovu svou renesanci a i když se změní dočasně vyšší formou v něco jiného, základ má stále stejný. Proto je snad dobře, že se dává dohromady jako nedílný celek právě kondelíkovština s dechovkou. A je to kompaktní celek.

S dechovkou je to totiž tak: provází nás obyčejně celým životem. Od narození až do hrobu. Znaky měštáctví také provázejí lidstvo od narození a věřím, kamenujte si mne třeba, že ho budou provázet až do hrobu. Já se dívám na Kondelíka jako na měštáka a kdo mi zaručí, že můj vnuk nebude vidět měštáka právě ve mně.

Vždyť pan Ignát Hermann, z něhož jsem čerpal, neviděl v Kondelíkovi měštáka, ale spořádaného pražského měšťana, o kterém

považoval za vhodné napsat román a dokonce dvojdílný, jehož hlavním pozitivním hrdinou je on, Kondelík.

Ale čas sám zhodnotí, zda jsme byli měšťáky, nebo nebyli. Já s politováním věřím, že jimi jsme. Alespoň v očích svých dětí tak mnohdy vypadáme. A to je právě myšlenka, která mně trápí a která mne přiměla zamyslet se touto komedií nad měšťáctvím.

Václav Kondelík mi to jistě odpustí, tak jako já odpustím, kdyby si mne někdo vybral pro názornou demonstraci měšťáctví konce 20. století.

Tedy: Ať žije dechovka, ať žije novodobé měšťáctví aut, vil, chat, peněz a věčného, neúporného a vyčerpávajícího hemžení za svým pohodlím a štěstíčkem ve jménu Kondelíkova hesla: „Starej se o sebe, abys něco měl!“

Ivan Taller

IVAN TALLER:

NÁŠ TÁTA JE KONDELÍK

Humoreska pro činohru a malou dechovku

na motiv románu Ignáta Hermanna

Režie: **Evžen Němec j. h.**

Výprava: **Otakar Schindler**

Představení řídí: **Lída Naarová**

Text sleduje: **Soňa Šimberová**

Osoby a jejich obsazení:

Václav Kondelík, malíř pokojů	Otakar Janda
Betty Kondelíková, jeho žena	Štěpánka Ranošová
Pepička, jejich dcera	Věra Janků
Jakub Bečka, magistrátní rada	Milan Koutný
Anastáz Pajtlšmíd, konceptist	Milan Šulc
Josefína Mukšnáblová, vdova	Radvana Havelková
František Vejvara	Jan Filip
Marysko, kapelník dechovky	Jeronym Horák
Katynka, Kondelíkova sestra	Marie Viková
Kačenka, služebná u Kondelíků	Alena Tománková
dále Sokolové a Dudeškova malá dechovka	

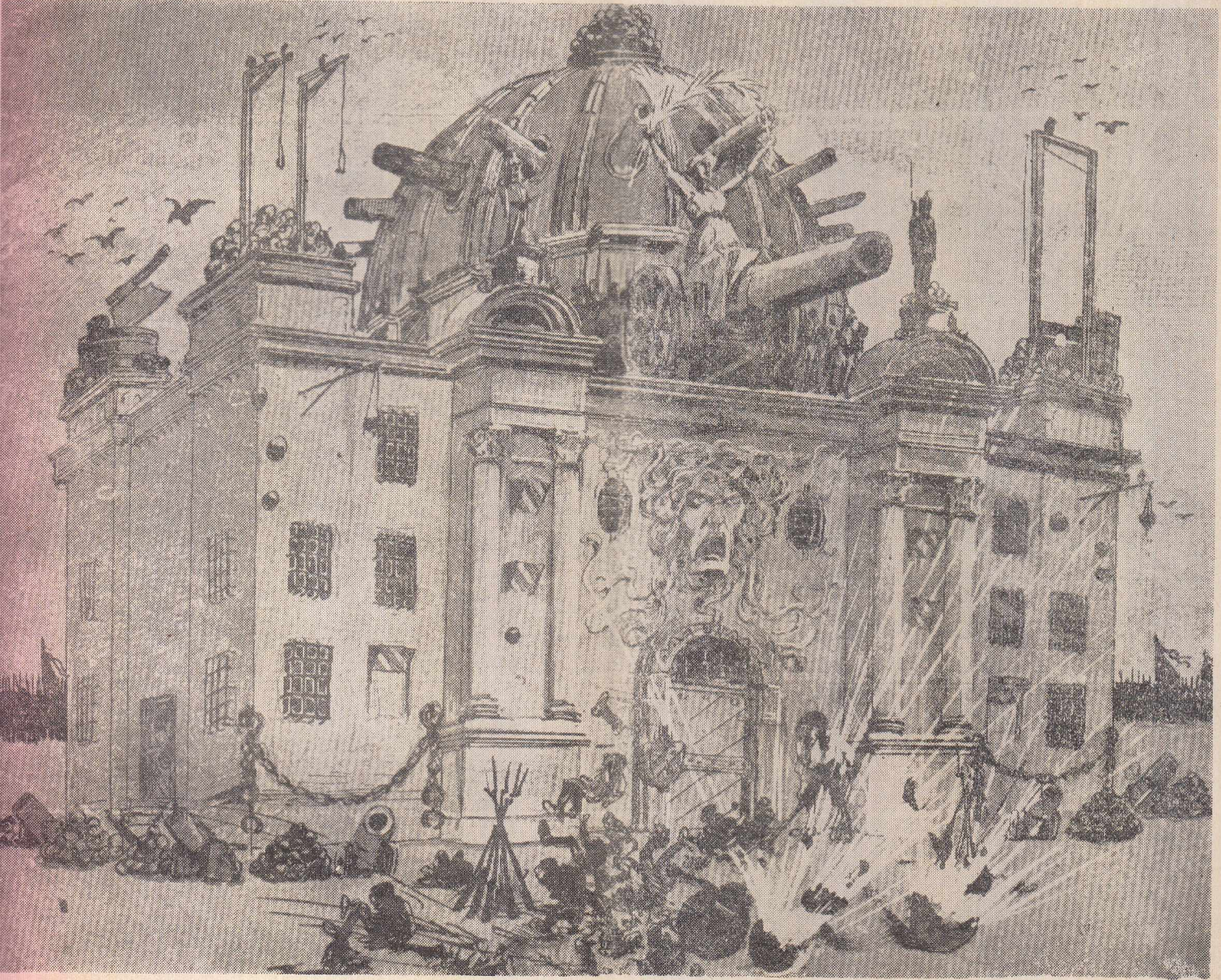
Československá premiéra 21. února 1969

Konečná podoba textu do formy, která je Vám předložena dnešním představením, vznikla za účinné spolupráce kolektivu, který toto představení nastudoval. Za to jim patří můj dík.

Autor

Program připravili Ivan Taller a Otakar Schindler — typografická spolupráce Lubomír Kus — vydalo Divadlo Petra Bezruče v Ostravě — vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc, provoz 22, Ostrava 1, Hollárova 14. Cena 1,60 Kčs

Před českou sněmovnou.

(Volně dle Voceľa.)

„Na plácku Pětikostelním chumelí se — lid.“